

3) Kui vastus teisele küsimusele on jaatav: kas direktiivis sätestatud nõue maksta õiglast hüvitist direktiivi artikli 5 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud reprodutseerimisõiguse erandite või piirangute eest on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 20 tulenevat võrdse kohtlemise põhimõtet arvesse võttes täidetud ka sel juhul, kui õiglase hüvitise rahastamiseks kogutavat tasu maksuma kohustatud isikuteks ei osutu printerite tootjad, importijad ja edasimüüjad, vaid hoopis reprodutseerimiseks kohaste seadmete ahela mõne muu seadme või muude seadmete tootjad, importijad ja edasimüüjad?

(¹) EÜT L 167, lk 10; ELT eriväljaanne 17/01, lk 230.

kantakse tervikuna üle tema sidusettevõtjate arvele koos käibemaksuga, juhul kui kõnealune üksus ühitab oma põhi-tegevusalaga — aktsiate haldamine — kõrvaltegevuse — tehniliste haldus- ja juhtimisteenuste osutamine —, võib ta nende ostude pealt maha arvata kogu sisendkäibemaksu, kasutades selleks kuuenda käibemaksudirektiivi artikli 17 lõikes 2 ettenähtud kasutusotstarbe alusel mahaarvamise meetodit?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1, EÜT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Central Administrativo Sul (Portugal) 26. septembril 2011 — Portugal Telecom SGPS, SA versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-496/11)

(2011/C 362/19)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Central Administrativo Sul

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Portugal Telecom SGPS, SA.

Vastustaja: Fazenda Pública

Menetluse astuja: Ministério Público

Eelotsuse küsimused

- a) Kas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda käibemaksudirektiivi 77/388/EMÜ artikli 17 lõike 2 (¹) õige tõlgendamine keelab Portugali maksuhalduril kohustada kaebuse esitanud äriühingut — valdusühing — kasutama proportsionaalse mahaarvamise meetodit kogu oma sisendtehingute (*inputs*) pealt tasutud sisendkäibemaksu suhtes põhjendusel, et kõnealuse äriühingu põhitegevusala on teiste äriühingute aktsiate haldamine, kaasa arvatud juhul, kui need *inputs* (ostetud teenused) on otseselt, vahetult ja üheselt seotud maksustatavate tehingutega — teenuste osutamine —, mis tehakse hiljem seadusega lubatud kõrvaltegevuses tehniliste juhtimisteenuste osutamisel?
- b) Kas üksus, mis on valdusühing ja kohustatud tasuma käibemaksu selliste kaupade ja teenuste ostu pealt, mis seejärel

Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV 29. septembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 13. juuli 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-151/07: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-510/11 P)

(2011/C 362/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Kone Oyj, Kone GmbH, Kone BV (esindajad: Solicitor T. Vinje, Advocaat D. Paemen, Dikigoros A. Tomtsis, Solicitor A. Morfey)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellatsioonkaebuse esitajad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus tervikuna;
- tühistada vaidlusaluse otsuse artikli 2 lõige 2 osas, mis määrab Kone OYJ ja Kone GmbH suhtes trahvi, ning kas tühistada trahv või määrata trahv madalama määraga kui komisjoni 21. veebruari 2007. aasta otsuses ELTL artikli 101 kohaldamise menetluses (juhtum COMP/E-1/38.823 — PO/Liftid ja eskalaatorid) (edaspidi „vaidlusalune otsus”);
- tühistada komisjoni otsuse artikli 2 lõige 4 osas, mis määrab Kone OYJ ja Kone GmbH suhtes trahvi, ning määrata väiksem trahv kui komisjoni otsuses, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid paluvad tühistada vaidlustatud kohtuotsuse järgmistel põhjustel:

Mis puudutab Saksamaa rikkumist, siis rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta järeldas, et komisjon ilmselgelt ei ületanud oma kaalutusõiguse piire, hinnates Kone panust uurimise algatamise ja vaidlusalususes otsuses sisalduva rikkumise tuvastamise. Üldkohtu õigusnormi rikkumine tähendas, et Kone jäi väärtalt ilma kaitsest 2002. aasta teatise alusel, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (edaspidi „2002. aasta teatis“).

Üldkohus rikkus veel õigusnormi, sedastades, et komisjoni poolne 2002. aasta teatise rikkumine ei rikkunud õiguspärase ootuse põhimõtet.

Mis puudutab Madalmaade rikkumist, siis rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta toetas komisjoni keeldumist vähendada Konele 2002. aasta teatise alusel määratud trahvi, tulenevalt Kone poolt leebema kohtlemise taotluses esitatud teabe kirjeldusest. Selle tulemusena toetas Üldkohus komisjoni otsust niivõrd, kui võrd see keeldus vähendamast Kone trahvi Madalmaade kartelli eest.

Üldkohus rikkus veel õigusnormi, kui ta sedastas, et komisjon ei rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet, kui ta järeldas, et KOne väited Madalmaade kartelli kohta ei olnud võrreldavad ThyssenKruppi väidetega Belgia kartelli kohta.

7. oktoobril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-517/11)

(2011/C 362/21)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Patakia, I. Chatzi-
giannis e S. Petrova)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik

ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid nende looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemise vältimiseks, mille kaitseks määrati erikaitseala 1220009, ja kuna ta ei ole eeskätt võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et lõpetada ebaseaduslik puurimine ning meetmeid seoses niisutamise, tööstusjäätmete kõrvaldamise ja Koroneia-Volvi ja Makedonikon Tempon'i järvede looduskaitseala halduskava ja integreeritud järelevalveprogrammiga, siis on Kreeka Vabariik rikkunud direktiivi 92/43/EÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta artikli 6 lõikest 2 koostoimes artikliga 7 tulenevaid kohustusi;

ei ole ehitanud Langada linnastu asulareovee kogumis- ja puhastussüsteemi, siis on Kreeka Vabariik rikkunud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta artiklist 3 ja artikli 4 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi.

— Mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

- 1) Liikmesriigi kohustuste rikkumine seondub Koroneia järve (Salonico prefektuur) keskkonnaseisundi halvenemise ja reostusega, mis tuleneb mitmest keskkonda kahjustavast tegevusest ning Kreeka Vabariigi poolt kõnealuse järve kaitseks kehtestatud õigusliku raamistiku kohaldamata jätmisest.
- 2) Liidu keskkonnaõiguse normide järgimiseks võtsid Kreeka ametiasutused vastu kõnealuse ala kaitsekorra (ministrite dekreet 6919/2004), järvevee reostuse vähendamise eriprogrammi (ministrite dekreet 35308/1838/2005) ja nitraatidest tingitud saastega võitlemise kava (ministrite dekreet 16175/824/2006) ning kiitsid prefektuuri poolt väljatöötatud juhtkava raames (edaspidi ka „Master Plan“) heaks 21 meedet, mis on vajalikud järve keskkonnaseisundi taastamiseks. Samal ajal tagati nende meetmete rahastamine Liidu vahenditega (vt eeskätt Ühtekuuluvusfondi 19. mai 2005. aasta otsus K(2005) 2779, millega rahastatakse infrastruktuuride ehitamist) ja siseriiklike vahenditega.
- 3) Komisjon on sellegipoolest seisukohal, et Kreeka ametiasutused ei rakenda endiselt olulises osas asjaomast õiguslikku raamistikku. Järve keskkonnaseisundi halvenemist ei ole peatatud ning 21 meetmest mõne rakendamisega (mis on vajalik Liidu rahastamiseks) jäidi oluliselt hiljaks. Kavandatud meetmete kohaldamisega viivitamise tõttu otsustas komisjon esitada Euroopa Kohtule hagi.